

Vijfde Venrays Voorjaarsdictee

(auteurs: Leo Creemers, Bert Albers en Toos van Ool)

1. Na drie-en-een-half uur in het broeierige archief, waar het rook naar een melange van Elzasser zuurkool en ongewassen geitenharen sokken, wist hij het zeker: aan deze mission impossible had hij nooit moeten beginnen.
2. Al bij het eerste journaal begon het goud op snee jubileumboek figuurlijk zijn glans te verliezen, kwam het eerste craquelé aan het licht en kreeg de vereniging die heden ten dage als vlaggendrager van de Venrayse cultuur wordt aangemerkt een aanblik van sodom-en-gomorriaanse dimensie.
3. Zo bleek de veelgeprezen preses niets meer dan een dirty-minded blauwbaard die telkenmale de onschuldige wichtjes na de koorrepetitie tot een soort Bijbelles verplichtte waarvoor menig benedictijn ten tijde van Lodewijk de Heilige stante pede in de pauselijke ban zou zijn gedaan.
4. Enkele decennia verder in de verenigingsannalen stuitte de toen nog goedgehumte archivaris op een penningmeester met een gat in zijn hand zo diep als een Noorse fjord en in omvang alleen geëvenaard door de leugens die de dronkenlap verspreidde om zijn malversaties te verdoezelen.
5. "Had ik me maar als promotieopdracht in de Hoekse en Kabeljauwse twisten of de neoliberale aspecten van België's economie verdiept, of desnoods op het complexe probleem uit de vaderlandse geschiedenis gestort", verzuchtte de aartsluie oud-leraar, die ooit nog eens als jong coauteurje de grote Huizinga had bijgestaan.
6. De aspirant-promovendus vermande zich, rechtte de rug en schonk zich nog maar een pernodje in, om ten slotte te beginnen aan zijn vervolgonderzoek dat hij wijselijk richtte op faits divers, human interest en divertissement; daar kon niemand zich een buil aan vallen. Je moest tenslotte ook aan de verkoopcijfers denken, nietwaar?